

Ministeren

Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Folketinget
Christiansborg
1240 København K



Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget har den 8. februar 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 355 (Alm. del) efter ønske fra Martin Henriksen (DF) til udlændinge-, integrations- og boligministeren, som hermed besvares.

Dato: 9. marts 2016

Spørgsmål nr. 355:

Agter ministeren at arbejde for, at et større antal flygtninge får inddraget deres opholdstilladelser, så de kan sendes tilbage til deres hjemlande eller til andre lande, og dermed understrege, at asyl er en midlertidig hjælpeforanstaltning?

Udlændinge-, Integrations- og
Boligministeriet

Tel. 6198 4000
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Svar:

1. Det er regeringens grundlæggende opfattelse, at udlændinge med opholdstilladelse i Danmark som det klare udgangspunkt skal have inddraget deres opholdstilladelse, hvis det grundlag, som de oprindeligt fik opholdstilladelsen på, ikke længere er til stede.

Sags nr. 2016 - 1367

Opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens §§ 7 og 8 (asyl) meddeles i alle tilfælde tidsbegrænset. En tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold (udlændingelovens § 7, stk. 1 og 2, og § 8) forlænges i medfør af udlændingelovens § 11, stk. 1, efter ansøgning, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter udlændingelovens § 19. Ved forlængelse af en tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt med henblik på midlertidig beskyttelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, skal der ikke foretages en vurdering af, om der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter udlændingelovens § 19, men derimod en fornyet vurdering af, om der på baggrund af de aktuelle oplysninger om de generelle forhold i hjemlandet fortsat er grundlag for at yde beskyttelse.

2. Efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., kan en tidsbegrænset opholdstilladelse inddrages, når grundlaget for ansøgningen eller opholdstilladelsen var urigtigt eller ikke længere er til stede, herunder når udlændingen har opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8, og forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse.

Det fremgår af forarbejderne til udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., bl.a., at bestemmelsen indebærer, at Udlændingestyrelsen skal undersøge, om der er grundlag for at inddrage en tidsbegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, når styrelsen bliver opmærksom på forhold, der kan tyde på, at opholdsgrundlaget for en udlæn-

ding med konventions- eller beskyttelsesstatus var urigtigt eller ikke længere er til stede. Dette gælder både, hvis konkrete forhold vedrørende den enkelte udlænding har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse, og hvis de generelle baggrundsoplysninger viser, at forholdene i den pågældendes hjemland har ændret sig på en sådan måde, at den pågældende ikke længere risikerer forfølgelse.

3. Ved lov nr. 153 af 18. februar 2015 om ændring af udlændingeloven (Midlertidig beskyttelsesstatus for visse udlændinge samt afvisning af realitetsbehandling af asylansøgninger, når ansøgeren har opnået beskyttelse i et andet EU-land m.v.), blev det præciseret, at der ved afgørelse om inddragelse af opholdstilladelser efter udlændingelovens § 19 skal tages hensyn til grundlaget for opholdstilladelsen, herunder om opholdstilladelsen er meddelt efter udlændingelovens § 7, stk. 1, 2 eller 3. Der er således væsentlig forskel på, hvilke betingelser der skal stilles for inddragelse alt afhængigt af, om der er tale om konventionsflygtninge, udlændinge med beskyttelsesstatus eller udlændinge med midlertidig beskyttelsesstatus.

Konventionsflygtninge, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, er omfattet af flygtningekonventionen, og udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, skal for disse flygtninges vedkommende administreres i overensstemmelse med flygtningekonventionens artikel 1, litra C, om ophør af flygtningestatus. Det betyder, at inddragelsen af opholdstilladelse alene kan ske, hvis der er sket fundamentale, stabile og varige ændringer i hjemlandet.

For udlændinge med beskyttelsesstatus, jf. udlændingelovens § 7, stk. 2, og midlertidig beskyttelsesstatus, jf. udlændingelovens § 7, stk. 3, skal der således foretages en vurdering af, om der på inddragelsestidspunktet aktuelt fortsat er et krav på beskyttelse i Danmark i henhold til Danmarks internationale forpligtelser, herunder om en tilbagevenden til hjemlandet vil indebære en risiko for overgreb i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3.

I situationer, hvor spørgsmålet om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 7, stk. 3, opstår som følge af en forbedring af de generelle forhold i hjemlandet, kan der efter omstændighederne træffes afgørelse om inddragelse, uanset at forholdene – trods forbedringerne – fortsat er alvorlige og må betegnes som skrøbelige og uforudsigelige. Inddragelse vil dog kræve, at ændringerne ikke må antages at være af helt midlertidig karakter.

4. Med lovforslag nr. L 87 om ændring af udlændingeloven (Udskydelse af retten til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus, skærpelse af reglerne om tidsbegrænset opholdstilladelse, skærpelse af reglerne om inddragelse af flygtninges opholdstilladelse m.v.), der blev vedtaget af Folketinget den 26. januar 2016, og som trådte i kraft den 5. februar 2016, har regeringen skærpet udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4, om inddragelse af flygtninges opholdstilladelser på grund af ferie eller andet korterevarende ophold i hjemlandet (feriereglen).

Det er således nu blevet præciseret, at udlændingemyndighederne ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse på grund af ferie eller andet korterevarende ophold i hjemlandet skal tillægge det betydelig vægt, at udlændingen ved frivilligt at rejse til det

land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at udlændingen risikerer forfølgelse omfattet af § 7, selv har skabt en formodning for, at de forhold, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse.

Endvidere har regeringen med virkning fra den 5. februar 2016 begrænset varigheden af opholdstilladelser til flygtninge, således at opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 (konventionsstatus), meddeles for højst 2 år ad gangen, opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2 (beskyttelsesstatus), meddeles for højst 1 år og efter 1 år for højst 2 år ad gangen, og opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus), meddeles for højst 1 år og efter 3 år for højst 2 år ad gangen.

Ændringen af varigheden af opholdstilladelserne til flygtninge indebærer bl.a., at myndighederne oftere end hidtil vil have mulighed for at vurdere, om den enkelte flygtning fortsat har behov for beskyttelse, eller om vedkommende skal have sin opholdstilladelse indtaget, jf. udlændingelovens § 19.

5. Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet kan i øvrigt henvise til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets besvarelse af 2. februar 2016 af spørgsmål nr. 14 (Alm. del) fra Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget.

Inger Støjberg

/

Moya-Louise Lindsay-Poulsen